Економіка

УДК 338.43:658.5:658.3

Линдюк Андрій Олександрович
доктор економічних наук, доцент,
професор кафедри МЕВ та маркетингових стратегій
Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій ім. С.З. Ґжицького
Lyndyuk Andriy
Doctor of Economic Sciences, Associate Professor,
Professor of the Department of International Economic Relations and Marketing Strategies
Stepan Gzhytskyi National University of Veterinary Medicine and Biotechnology of Lviv
ORCID: 0000-0002-9940-8991

УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ У СИСТЕМІ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ
PERSONNEL MANAGEMENT AS A DRIVER OF EFFICIENT ECONOMIC POTENTIAL UTILIZATION IN AGRICULTURAL ENTERPRISES

Анотація. *Вступ. У сучасних умовах функціонування сільськогосподарських підприємств зростає значення ефективного використання їх економічного потенціалу, що зумовлено посиленням конкуренції на аграрних ринках, зростанням вартості ресурсів та впливом зовнішніх ризиків. За таких умов економічний потенціал доцільно розглядати як систему можливостей підприємства, ефективність реалізації яких визначається якістю управління та здатністю*

забезпечувати узгоджене використання ресурсів у процесі створення доданої вартості. Особливу роль у цьому процесі відіграє людський капітал, а управління персоналом виступає системним елементом трансформації економічного потенціалу у реальні результати господарської діяльності.

Мета. Метою статті є теоретичне та практичне обґрунтування ролі управління персоналом у системі підвищення ефективності використання економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств і визначення сучасних підходів до удосконалення кадрових управлінських практик.

Матеріали і методи. Методичну основу дослідження становили теоретичне узагальнення наукових підходів до трактування економічного потенціалу підприємства та аналіз практичних аспектів його використання у діяльності сільськогосподарських підприємств. Застосовано методи структурно-логічного та порівняльного аналізу, теоретичного узагальнення, графічного аналізу та оцінювання тенденцій. Емпіричну основу дослідження сформовано на основі офіційних статистичних даних Державної служби статистики України щодо продуктивності праці у сільськогосподарських підприємствах.

Результати. Доведено, що ефективність використання економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств визначається передусім якістю управлінських рішень та рівнем розвитку кадрової складової. Аналіз динаміки продуктивності праці засвідчив загальну тенденцію до її зростання у довгостроковій перспективі при високій чутливості до кризових та воєнних викликів. Встановлено, що підприємства з подібним ресурсним забезпеченням можуть демонструвати різні результати залежно від рівня організації праці, системи мотивації персоналу та здатності управління адаптуватися до змін зовнішнього середовища. Управління персоналом визначено як

інтегруючий механізм забезпечення результативної реалізації економічного потенціалу підприємства.

Перспективи. Подальший розвиток сільськогосподарських підприємств потребує посилення ролі управління персоналом як стратегічного інструменту підвищення ефективності використання економічного потенціалу. Перспективними напрямами досліджень є розроблення методичних підходів до оцінювання впливу кадрових і управлінських чинників на результативність діяльності підприємств та формування моделей управління людським капіталом, орієнтованих на підвищення продуктивності праці й забезпечення довгострокової конкурентоспроможності аграрних підприємств.

Ключові слова: *управління персоналом, економічний потенціал, сільськогосподарські підприємства, продуктивність праці, людський капітал, ефективність використання ресурсів.*

Summary. *Introduction. Under current conditions of agricultural enterprise functioning, the issue of efficient utilization of economic potential has become increasingly important due to intensified competition in agricultural markets, rising resource costs, and the influence of external risks. In this context, the economic potential of an enterprise should be considered as a system of opportunities, the effectiveness of which depends on the quality of management and the enterprise's ability to ensure coordinated use of resources in the process of value creation. Human capital plays a key role in this process, while personnel management acts as a systemic element transforming economic potential into actual economic results.*

Purpose. The purpose of the article is to provide a theoretical and practical substantiation of the role of personnel management in improving the efficiency of economic potential utilization in agricultural enterprises and to

identify modern approaches to enhancing human resource management practices.

Materials and methods. The methodological framework of the study is based on the theoretical generalization of scientific approaches to the interpretation of enterprise economic potential and the analysis of practical aspects of its utilization in agricultural enterprises. The study employs methods of structural and logical analysis, comparative analysis, theoretical generalization, graphical analysis, and trend assessment. The empirical basis of the research consists of official statistical data from the State Statistics Service of Ukraine, particularly labour productivity indicators in agricultural enterprises.

Results. The study confirms that the efficiency of economic potential utilization in agricultural enterprises is determined primarily by the quality of managerial decisions and the level of development of the personnel component. The analysis of labour productivity dynamics demonstrates an overall upward trend in the long term, alongside high sensitivity to crisis and wartime challenges. It is established that enterprises with similar resource endowments may achieve different economic results depending on labour organization, personnel motivation systems, and management's ability to adapt to external changes. Personnel management is identified as an integrating mechanism ensuring the effective realization of enterprise economic potential.

Prospects. Further development of agricultural enterprises requires strengthening the role of personnel management as a strategic instrument for improving the efficiency of economic potential utilization. Future research should focus on developing methodological approaches to assessing the impact of personnel and managerial factors on enterprise performance and on forming human capital management models aimed at increasing labour productivity and ensuring the long-term competitiveness of agricultural enterprises.

Key words: *personnel management, economic potential, agricultural enterprises, labour productivity, human capital, resource efficiency.*

Постановка проблеми. Сучасний розвиток сільськогосподарських підприємств характеризується зростанням вимог до ефективності використання наявних ресурсів, що обумовлено посиленням конкуренції на аграрних ринках, нестабільністю зовнішнього економічного середовища та обмеженістю можливостей екстенсивного розширення виробництва. За таких умов ключового значення набуває не лише формування економічного потенціалу підприємства, але й забезпечення його результативної реалізації через ефективні управлінські механізми. Практика функціонування аграрних підприємств свідчить, що навіть за наявності достатнього ресурсного забезпечення рівень економічної віддачі значною мірою залежить від якості управлінських рішень, зокрема у сфері організації та розвитку персоналу.

Додатковим фактором, що суттєво впливає на ефективність використання економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств, є воєнні умови функціонування економіки України, які спричинили трансформацію ринку праці, скорочення кадрового потенціалу внаслідок мобілізаційних процесів та міграції населення, а також зростання потреби у гнучких організаційних формах управління трудовими ресурсами. У таких умовах управління персоналом набуває стратегічного значення, оскільки саме здатність підприємства адаптувати кадрову політику до нових економічних реалій визначає можливість повноцінної реалізації його економічного потенціалу.

Водночас у діяльності сільськогосподарських підприємств зберігається низка проблем, пов'язаних із недостатньою адаптацією систем управління персоналом до сучасних умов господарювання, обмеженим використанням інструментів розвитку людського капіталу та слабкою

інтеграцією кадрової політики у загальну систему управління економічним потенціалом. Це зумовлює необхідність поглиблення наукових досліджень щодо визначення ролі управління персоналом у забезпеченні ефективного використання економічного потенціалу підприємств та обґрунтування сучасних підходів до підвищення результативності їх діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукових праць свідчить про значну увагу вітчизняних і зарубіжних дослідників до проблеми формування та ефективного використання економічного потенціалу підприємств у контексті забезпечення їх конкурентоспроможності та стійкого розвитку. Особливої актуальності ця проблематика набуває у сільськогосподарському секторі, де результативність господарської діяльності значною мірою залежить від ефективності використання трудових, виробничих і організаційно-управлінських ресурсів, а також здатності підприємств адаптуватися до змін зовнішнього економічного середовища.

Теоретичне підґрунтя дослідження економічного потенціалу підприємства сформовано у працях вітчизняних науковців, у яких економічний потенціал розглядається як інтегральна характеристика ресурсних можливостей суб'єкта господарювання та його здатності забезпечувати економічні результати у довгостроковій перспективі. Зокрема, Ажаман І. А. та Жидков О. І. визначають економічний потенціал як складну систему взаємопов'язаних елементів, ефективність функціонування яких залежить від якості управлінських рішень [1]. Орєхова А. І. акцентує увагу на необхідності структуризації економічного потенціалу з виділенням кадрової складової як однієї з ключових у забезпеченні результативності діяльності підприємства [9]. У свою чергу Кобець С. П. та Ващенко О. М. обґрунтовують методичний підхід до оцінювання економічного потенціалу підприємства, що передбачає

комплексне врахування ресурсних і результативних показників діяльності [6].

Окремий напрям досліджень присвячено проблематиці управління персоналом як важливої складової системи управління підприємством. Глущенко Л., Пілявоз Т. та Коваль Н. розглядають управління персоналом як системний елемент загального менеджменту, що забезпечує узгодженість функціонування всіх підсистем підприємства [4]. Антоненко К. В., Агєєва І. В. та Чорна О. Ю. відзначають трансформацію сучасних підходів до управління людськими ресурсами під впливом цифровізації, нестабільності економічного середовища та зміни форм зайнятості, що зумовлює необхідність адаптації кадрових стратегій до нових умов функціонування організацій [2]. У дослідженнях Воскобійника С. Я. управління персоналом у сільськогосподарських підприємствах розглядається з урахуванням специфіки організаційно-правових форм господарювання та особливостей аграрного виробництва, що визначає необхідність диференційованого підходу до формування кадрової політики [3].

Водночас сучасні дослідження все частіше акцентують увагу на трансформаційних процесах розвитку аграрного сектору в умовах воєнних та економічних викликів. Так, Дідур С., Труніна І. та Білик М. підкреслюють необхідність структурної трансформації агропромислових підприємств у воєнний та післявоєнний періоди, що супроводжується зміною вимог до організації праці та управління персоналом [5]. Петренко К. В. та Золотоверх Л. В. пов'язують трансформацію економічного розвитку агросектору з процесами євроінтеграції, модернізацією виробництва та підвищенням конкурентоспроможності підприємств [10]. Турбовець С. Б. розглядає розвиток аграрних підприємств крізь призму інноваційних систем, у яких кадрово-інтелектуальна складова виступає одним із ключових елементів формування інноваційної економіки [11].

Разом із тим у наукових працях переважають дослідження, спрямовані на аналіз структури економічного потенціалу підприємства або окремо на проблематику управління персоналом, тоді як питання інтеграції системи управління персоналом у механізм підвищення ефективності використання економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств залишається недостатньо висвітленим. У сучасних умовах функціонування аграрного сектору України, що характеризуються посиленням впливу воєнних чинників, трансформацією ринку праці та зростанням вимог до ефективності господарської діяльності, актуальним є подальше дослідження управлінських підходів, спрямованих на забезпечення результативної реалізації кадрового потенціалу підприємств у системі їх економічного розвитку.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є теоретичне та практичне обґрунтування ролі управління персоналом у системі підвищення ефективності використання економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств, а також визначення сучасних підходів до удосконалення кадрових управлінських практик у контексті забезпечення результативності їх господарської діяльності. Для досягнення поставленої мети у статті передбачено вирішення таких завдань: узагальнення наукових підходів до трактування економічного потенціалу підприємства з урахуванням кадрової складової; обґрунтування ролі управління персоналом як механізму трансформації економічного потенціалу у фактичні результати діяльності підприємства; аналіз динаміки продуктивності праці як інтегрального показника ефективності використання трудових і матеріальних ресурсів; визначення напрямів удосконалення управління персоналом з урахуванням трансформаційних процесів в аграрному секторі та воєнних викликів.

Виклад основного матеріалу. Перехід від теоретичного осмислення економічного потенціалу до практичних аспектів його реалізації у

діяльності сільськогосподарських підприємств актуалізує питання результативності управлінських механізмів, насамперед у кадровій площині. Так, у сучасних умовах господарювання економічний потенціал розглядається не лише як сукупність матеріальних, фінансових та виробничих ресурсів, а як інтегрована система можливостей підприємства, реалізація яких залежить від якості управління, рівня організаційної адаптивності та здатності реагувати на зміни зовнішнього середовища. Для аграрного сектору ця проблематика набуває особливого значення, оскільки ефективність використання ресурсів визначається не тільки обсягами залучених факторів виробництва, а й результативністю їх організаційного та кадрового забезпечення.

У наукових дослідженнях економічний потенціал підприємства трактується як багатокомпонентна система, що включає ресурсну, виробничу, фінансову, інноваційну та кадрову складові, взаємодія яких формує загальну результативність господарської діяльності [1; 9]. Відповідно, ефективність використання економічного потенціалу визначається не лише наявністю ресурсів, а здатністю підприємства забезпечувати їх оптимальне поєднання у процесі створення доданої вартості. Методичні підходи до оцінювання економічного потенціалу передбачають врахування як кількісних характеристик ресурсів, так і результативних показників діяльності, що дозволяє розглядати ефективність як інтегральний результат управлінських рішень [6].

У попередніх дослідженнях встановлено, що ефективність використання економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств значною мірою залежить від взаємодії інвестиційних процесів, рівня ризиків та здатності підприємства забезпечувати економічну стійкість у змінному зовнішньому середовищі [7; 8]. Це дозволяє розглядати управління персоналом як важливий елемент механізму підвищення ефективності функціонування підприємства,

оскільки саме людський капітал забезпечує практичну реалізацію виробничих, технологічних та організаційних можливостей підприємства.

У сучасних умовах управління персоналом поступово трансформується із допоміжної функції у стратегічний напрям управління підприємством, що забезпечує узгодженість між цілями розвитку, ресурсним забезпеченням та результатами господарської діяльності. Зміна підходів до управління людськими ресурсами обумовлена посиленням конкуренції на ринку праці, цифровізацією виробничих процесів та необхідністю формування нових професійних компетенцій працівників, що визначає потребу у впровадженні гнучких моделей кадрового менеджменту [2].

Особливої актуальності проблема ефективного використання кадрового потенціалу набуває в умовах воєнного стану, що супроводжується трансформацією ринку праці, скороченням чисельності трудових ресурсів та підвищенням рівня невизначеності у діяльності підприємств. Для сільськогосподарських підприємств ці процеси мають додаткову специфіку, оскільки сезонний характер виробництва та залежність від кваліфікованої праці посилюють ризики зниження продуктивності та втрати частини економічного потенціалу. У дослідженнях трансформацій агропромислового сектору зазначається, що в умовах війни зростає значення управлінських рішень, спрямованих на підвищення гнучкості організаційних структур, розвиток професійних компетенцій працівників та оптимізацію використання трудових ресурсів [5].

У цьому контексті управління персоналом доцільно розглядати не лише як функціональний елемент системи управління підприємством, а як механізм трансформації економічного потенціалу у фактичні результати господарської діяльності. На відміну від ресурсного підходу, відповідно до якого ефективність підприємства визначається передусім обсягом наявних

виробничих і фінансових ресурсів, сучасні умови функціонування аграрних підприємств свідчать про зростання ролі управлінських чинників, серед яких ключове місце посідає здатність персоналу забезпечувати раціональне використання ресурсів, адаптацію виробничих процесів до змін зовнішнього середовища та впровадження інноваційних рішень. Саме якість управління людськими ресурсами визначає швидкість перетворення потенційних можливостей підприємства у реальний економічний результат, що проявляється у підвищенні продуктивності праці, зниженні витрат виробництва та зростанні конкурентоспроможності продукції. У практичній площині це означає, що підприємства з подібним ресурсним забезпеченням можуть демонструвати різний рівень ефективності залежно від організації праці, мотиваційних механізмів та рівня професійної підготовки працівників. Таким чином, кадрова складова економічного потенціалу набуває системоутворюючого значення, оскільки саме вона забезпечує узгодженість між ресурсною базою підприємства та результатами його економічної діяльності.

З метою підтвердження впливу управлінських та організаційних чинників на ефективність використання економічного потенціалу доцільно проаналізувати динаміку продуктивності праці у сільськогосподарських підприємствах, яка виступає інтегральним показником результативності використання трудових і матеріальних ресурсів. Саме продуктивність праці відображає рівень трансформації наявного економічного потенціалу підприємства у конкретні економічні результати та дозволяє оцінити адаптивність підприємств до змін зовнішнього середовища. Динаміку зазначеного показника в Україні наведено на рис. 1.

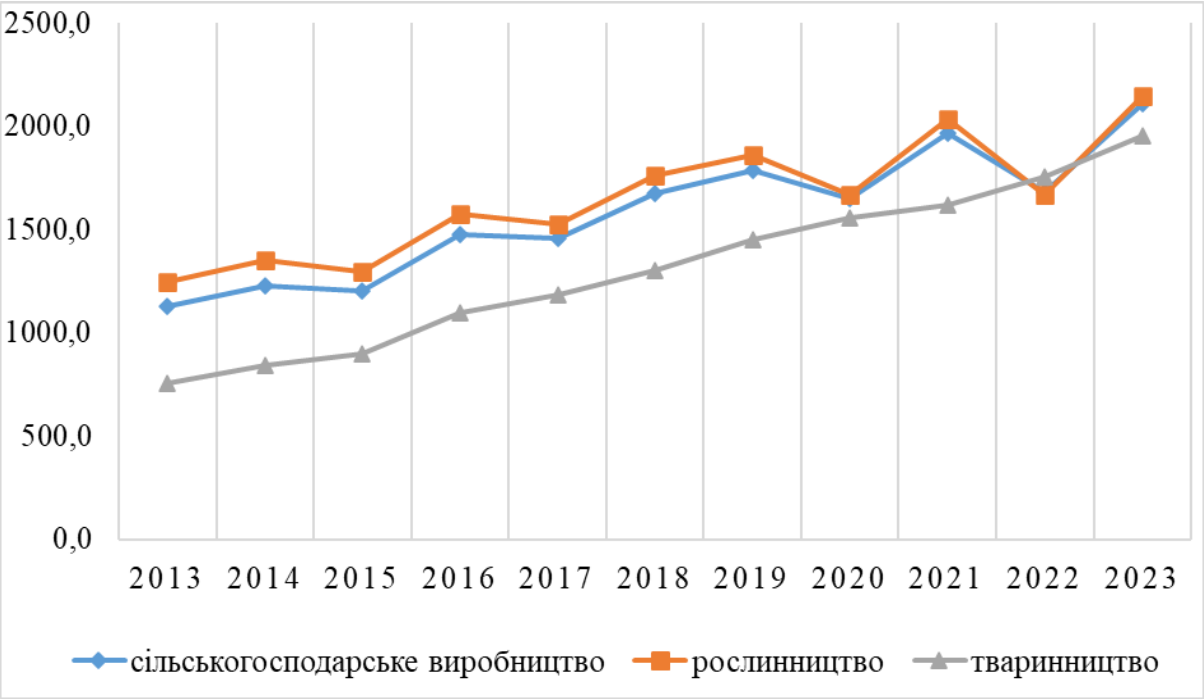

Рис. 1. Динаміка продуктивності праці в сільськогосподарських підприємствах України у 2013–2023 рр. (у постійних цінах 2021 р., тис. грн на одного зайнятого)

Джерело: побудовано автором на основі даних Державної служби статистики України

Наведені на рис. 1 дані свідчать про нерівномірну динаміку продуктивності праці у сільськогосподарських підприємствах України протягом досліджуваного періоду. Попри загальну тенденцію до зростання показника у довгостроковій перспективі, спостерігаються суттєві коливання його значень, зокрема зниження у 2020 році та різкий спад у 2022 році, що було зумовлено впливом повномасштабної війни, порушенням логістичних ланцюгів та трансформацією ринку праці. Водночас уже у 2023 році відбулося відновлення продуктивності праці, що свідчить про високу адаптивність аграрних підприємств до змін зовнішнього середовища. Така динаміка підтверджує, що ефективність використання економічного потенціалу визначається не лише ресурсним забезпеченням підприємств, а значною мірою залежить від якості управлінських рішень, організації виробничих процесів та ефективності використання трудових ресурсів. У цьому контексті управління

персоналом виступає ключовим механізмом забезпечення результативної реалізації економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств.

Синтезуючи результати проведеного аналізу, слід зазначити, що в сучасних умовах функціонування сільськогосподарських підприємств ефективність використання економічного потенціалу дедалі більше визначається не обсягами наявних ресурсів, а здатністю підприємств забезпечувати їх результативну інтеграцію у виробничий процес. Зростання ролі людського капіталу зумовлює необхідність переосмислення управління персоналом як стратегічного інструменту підвищення ефективності господарської діяльності, спрямованого на забезпечення продуктивності праці, адаптивності підприємства до зовнішніх викликів та формування передумов для довгострокового економічного розвитку. У цьому контексті управління персоналом виступає системним елементом механізму реалізації економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств, що визначає їх конкурентоспроможність та стійкість у трансформаційних умовах розвитку економіки.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Таким чином, управління персоналом у сучасних умовах функціонування сільськогосподарських підприємств набуває значення одного з ключових чинників ефективного використання їх економічного потенціалу. Економічний потенціал підприємства доцільно розглядати не лише як сукупність матеріальних і фінансових ресурсів, а як систему можливостей, реалізація яких безпосередньо залежить від якості управління людськими ресурсами, рівня організаційної адаптивності та здатності підприємства реагувати на зміни зовнішнього середовища.

В умовах воєнного стану, трансформації ринку праці та підвищення рівня економічної невизначеності роль кадрової складової суттєво посилюється, оскільки саме ефективна організація праці, розвиток професійних компетенцій працівників і впровадження гнучких

управлінських підходів забезпечують збереження виробничої стабільності та підвищення результативності господарської діяльності. Динаміка продуктивності праці у сільськогосподарських підприємствах підтверджує, що навіть за наявності обмежених ресурсів рівень ефективності їх використання значною мірою визначається управлінськими рішеннями та якістю кадрового менеджменту.

Водночас досягнення стійкого економічного ефекту потребує системного поєднання ресурсних, інвестиційних та організаційних інструментів розвитку, що передбачає інтеграцію управління персоналом у стратегічну модель функціонування підприємства. За відсутності такого підходу потенціал підприємства може залишатися нереалізованим, що особливо критично для аграрного сектору в умовах післявоєнної трансформації економіки.

У цьому контексті перспективним напрямом подальших досліджень є розроблення методичних підходів до оцінювання впливу кадрових і управлінських чинників на ефективність використання економічного потенціалу підприємств, а також формування моделей управління людським капіталом, орієнтованих на підвищення продуктивності праці та забезпечення довгострокової конкурентоспроможності аграрних підприємств у системі розвитку територіальних громад.

Література

1. Ажаман І. А., Жидков О. І. Сутність та структура економічного потенціалу підприємства. *Економіка та держава*. 2018. № 4. С. 22–25.

2. Антоненко К. В., Агєєва І. В., Чорна О. Ю. Управління людськими ресурсами: нові тенденції та виклики в організаціях. *Наукові записки Львівського університету бізнесу і права*. 2025. (47). С. 214-224. URL: https://nzlubp.org.ua/index.php/journal/article/view/1866 (дата звернення: 15.01.2026).

3. Воскобійник С. Я. Управління персоналом у сільськогосподарських підприємствах різних організаційно-правових форм господарювання. *Економіка АПК*. 2018. № 9. С. 86-92. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/E_apk_2018_9_12 (дата звернення: 15.01.2026).

4. Глущенко Л., Пілявоз Т., Коваль Н. Управління персоналом у сучасній структурі управління підприємством. *Економіка та суспільство*. 2022. (35). DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-35-41

5. Дідур С., Труніна І., Білик М. Трансформаційні процеси агропромислових підприємств в умовах війни та у післявоєнний період. *Економіка та суспільство*. 2023. (53). DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-53-5

6. Кобець С.П., Ващенко О.М. Методичний підхід до оцінки економічного потенціалу підприємства. *Ефективна економіка.* 2021. 6. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=8968 (дата звернення: 15.01.2026).

7. Линдюк А. О., Нестерович А. В. Механізм взаємодії зовнішніх інвестицій і економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств. *Успіхи і досягнення у науці*. 2025. 11(21). С. 1336-1347. DOI: https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-11(21)-1336-1346.

8. Линдюк А. О., Прудивус І. Я. Система управління ризиками як чинник стійкості економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств. *Економіка та суспільство*. 2025. (81). DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-81-119

9. Орєхова А. І. Економічний потенціал підприємства: сутнісні характеристики та структуризація. Економіка і суспільство. 2018. 17. С. 308-313.

10. Петренко К. В., Золотоверх Л. В. Трансформація економічного розвитку агросектору України в умовах інтеграції до ЄС. *Економічний*

вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». 2024. (28). С. 38-45.

11. Турбовець С. Б. Системи розвитку аграрних підприємств як інструменти формування інноваційної економіки. *Журнал стратегічних економічних досліджень.* 2024. (3). С. 125–139. DOI: https://doi.org/10.30857/2786-5398.2024.3.13

References

1. Azhaman, I.A. and Zhydkov, O.I. (2018) 'Sutnist ta struktura ekonomichnoho potentsialu pidpryiemstva [Essence and structure of the economic potential of the enterprise]', *Ekonomika ta derzhava*, (4), pp. 22–25 [in Ukrainian].

2. Antonenko, K.V., Ahieieva, I.V. and Chorna, O.Yu. (2025) 'Upravlinnia liudskymy resursamy: novi tendentsii ta vyklyky v orhanizatsiiakh [Human resource management: new trends and challenges in organizations]', *Naukovi zapysky Lvivskoho universytetu biznesu i prava*, (47), pp. 214–224. Available at: https://nzlubp.org.ua/index.php/journal/article/view/1866 [in Ukrainian].

3. Voskobiinyk, S.Ya. (2018) 'Upravlinnia personalom u silskohospodarskykh pidpryiemstvakh riznykh orhanizatsiino-pravovykh form hospodariuvannia [Personnel management in agricultural enterprises of different organizational and legal forms of management]', *Ekonomika APK*, (9), pp. 86–92. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/E_apk_2018_9_12 [in Ukrainian].

4. Hlushchenko, L., Piliavoz, T. and Koval, N. (2022) 'Upravlinnia personalom u suchasnii strukturi upravlinnia pidpryiemstvom [Personnel management in the modern enterprise management structure]', *Ekonomika ta suspilstvo*, (35). DOI: 10.32782/2524-0072/2022-35-41 [in Ukrainian].

5. Didur, S., Trunina, I. and Bilyk, M. (2023) 'Transformatsiini protsesy ahropromyslovykh pidpryiemstv v umovakh viiny ta u pisliavoiennyi period

[Transformation processes of agro-industrial enterprises during the war and in the post-war period]', *Ekonomika ta suspilstvo*, (53). https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-53-5 [in Ukrainian].

6. Kobets, S.P. and Vashchenko, O.M. (2021) 'Metodychnyi pidkhid do otsinky ekonomichnoho potentsialu pidpryiemstva [Methodological approach to assessing the economic potential of an enterprise]', *Efektyvna ekonomika*, (6). Available at: http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=8968 [in Ukrainian].

7. Lindyuk, A.O. and Nesterovych, A.V. (2025) 'Mekhanizm vzaiemodii zovnishnikh investytsii i ekonomichnoho potentsialu silskohospodarskykh pidpryiemstv [Mechanism of interaction between external investments and economic potential of agricultural enterprises]', *Uspikhy i dosiahennia u nautsi*, 11(21), pp. 1336–1347. https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-11(21)-1336-1346 [in Ukrainian].

8. Lindyuk, A.O. and Prudyvus, I.Ya. (2025) 'Systema upravlinnia ryzykamy yak chynnyk stiikosti ekonomichnoho potentsialu silskohospodarskykh pidpryiemstv [Risk management system as a factor of economic potential stability of agricultural enterprises]', *Ekonomika ta suspilstvo*, (81). https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-81-119 [in Ukrainian].

9. Oriekhova, A.I. (2018) 'Ekonomichnyi potentsial pidpryiemstva: sutnisni kharakterystyky ta strukturyzatsiia [Economic potential of the enterprise: essential characteristics and structuring]', *Ekonomika i suspilstvo*, 17, pp. 308–313 [in Ukrainian].

10. Petrenko, K.V. and Zolotoverkh, L.V. (2024) 'Transformatsiia ekonomichnoho rozvytku ahrosektoru Ukrainy v umovakh intehratsii do YeS [Transformation of economic development of the agricultural sector of Ukraine under EU integration conditions]', *Ekonomichnyi visnyk Natsionalnoho*

tekhnichnoho universytetu Ukrainy "Kyivskyi politekhnichnyi instytut", (28), pp. 38–45 [in Ukrainian].

11. Turbovets, S.B. (2024) 'Systemy rozvytku ahrarnykh pidpryiemstv yak instrumenty formuvannia innovatsiinoi ekonomiky [Development systems of agricultural enterprises as tools for forming an innovative economy]', *Zhurnal stratehichnykh ekonomichnykh doslidzhen,* (3), pp. 125–139. https://doi.org/10.30857/2786-5398.2024.3.13 [in Ukrainian].